

dissetque eosdem paucae lectionis, pauciorum artium & paucissimi esse iudicii, de Seruio se potissimum loqui declarat. Hunc enim grammaticum impudentissime ait haec verba pronunciare: pessimus est versus in monosyllabam definens: "qualis tamen saepenumero admirabilis est. Sic *Serv. ad Aen. III. v.* quoque idem commentator tota re errat, quum, notandum sane, inquit, finitum esse versum participio: quod raro apud Latinos est, apud Graecos vitiosissimum. Nam plus quam quinquaginta versus Maroniani exeunt in participium, Propertium itidem (quo nemo umquam peritius expendit numeros carminis elegiaci,) in fine pentametri non extimuisse participium locare, neque ipsum Nasonem abhorruisse doctissime probat Ianus Brouckhusius auctor notarum ad Albium, quod opus auro contra non carum mihi testamento editor reliquit. Pari audacia idem grammaticus ad haec verba Virgiliana:

Iuuat ire, & Dorica castra.

Mala, inquit, compositio est, ab ea syllaba incipere qua superius finitus est sermo. Plerumque & cacephaton facit, ut hoc loco. Quanto autem maiori acrimonia iudicii de numerorum huiusmodi excellentia differuit in Actio dialogo summus poeta Io. Iou. Pontanus. Taceo alios errores Serui bene multos, quia manu ferendum, non facco, ut Corinna monet. Quid quod grammaticum haud raro imprudentia lapsus esse vel pueri & qui aere nondum lauantur norunt. Do-

Notae ad Tibull. lib. III. el. 4. v.

Serv. ad Aen. I. II.

v. 27.

I. A. Brouckhusius maldus m. nerval. Bo-

cumen. non p. 197.